

især tage sigte på at stimulere opsparingsinteressen hos lønmodtagere, mindre næringsdrivende og andre befolkningslag med jævne eller middelstore indkomster. For disse kredse så befolkningen vil den enkeltes opsparingsevne som oftest være ret begrænset og en opsparing selv i beskedent omfang være forbundet med et reelt afsavn. En præmiering som den foreslåede vil her — men også for den ungdom, der påtænker at sætte bo, videreuddanne sig eller påbegynde selvstændigt erhverv — kunne ventes at blive en virksom tilskyndelse til øget opsparing. I det omfang de omtalte indkomstklasser kan præstere en opsparing, vil denne i hovedsagen blive placeret som indskud i sparekasser og banker. I det anførte ligger i det væsentlige motiveringen for at indskrænke præmieringen til indskud i pengeinstitutterne og for de foreslåede højstegrænser for de præmieberettigede indskud, men også de ret væsentlige kontrolmæssige vanskeligheder, der i almindelighed knytter sig til præmiering eller skattemæssig begunstiggelse af opsparingen, taler afgørende imod en videregående ordning. Man kan herom henvise til den i 1952 afgivne betænkning fra det af finansministeren i 1950 nedsatte udvalg vedrørende skattelettelser for privat opsparing.

Bemærkninger til forslagens enkelte paragraffer.

Til § 1.

Stk. 1. Under hensyn til formålet anser man det for ønskeligt, at præmieordningen træder i kraft straks. Det foreslås derfor at yde præmie allerede for indskud, der præstere i løbet af resten af indeværende år (kalenderår eller regnskabsår) med den i § 2 omhandlede modifikation for visse skatteyder med forskudt regnskabsår. På den anden side vil præmie ikke kunne ydes for indskud, der foretages efter udgangen af året 1955 (for visse skatteyder dog udgangen af februar 1956).

Ved at sætte opsparingspræmien til en fast procent af opsparingsbeløbet (15 pct.) i stedet for at indrømme et fradrag i den skattepligtige indkomst opnår man, at den skatteyder, der præstere opsparing af en forholdsvist stor indkomst, ikke som følge af progressionen i beskatningen høster større økonomisk fordel end den, hvis opsparing hidrører fra en mere beskedent indkomst. Ud fra samme hensyn har man foretrukket at fastsætte opsparingspræmien forholdsvist højt fremfor at kombinere en noget lavere præmie med fritagelse for indkomst- og formueskat af renter og indskud på præmie-

indskudskonti. Selve præmien fritages for indkomstbeskatning, jfr. stk. 4.

Lovforslagets regler om binding af indskud på præmieindskudskonti og deres unddragelse i en vis udstrækning fra kreditorfølging, jfr. § 3, må forudsætte, at de holdes adskilt fra anden formue. Det vil derfor være nødvendigt, at de præmieberettigede indskud sker på særlige konti, hvad der desuden er påkrævet af kontrolmæssige grunde.

Stk. 2. Præmieringsordningen tager kun sigte på personer, der er fuldt skattepligtige (d. v. s., som principielt skal skatteansættes her i landet af hele deres indkomst). Sådanne personer vil falde ind under ordningen, selv om deres skattepligt kun kommer til at vedrøre en del af det skatteår, for hvilket indkomsten i indskudsåret danner grundlaget for skatteansættelsen. Derimod vil personer, der kun er begrænset skattepligtige her i landet, f. eks. af indtægt af fast ejendom, ikke kunne opnå præmie.

Stk. 3. For at være berettiget til præmie af det på en præmieindskudskonto indsatte beløb må skatteyderen have foretaget en opsparing af den skattepligtige indkomst af mindst samme størrelse som indskudet, uden at det dog er afgørende, hvordan den pågældende har tilvejebragt selve det på kontoen indsatte beløb. Dette stemmer med sparekasseforeningens forslag og synspunkterne i opsparingsudvalgets betænkning. Præmieberettiget opsparing anses kun at foreligge, dersom skatteyderens skattepligtige indkomst i indskudsåret overstiger hans privatforbrug i samme periode med et beløb af mindst samme størrelse som indskudet på præmieindskudskontoen. Hvis privatforbruget er af samme størrelse som eller overstiger den skattepligtige indkomst, er den pågældende under alle omstændigheder udelukket fra at oppebære præmie, uanset at hans skattepligtige formue — bortset fra svingninger i værdien af de enkelte aktiver — eventuelt måtte vise den tilstrækkelige fremgang. Denne situation vil f. eks. kunne foreligge, hvor skatteyderen har været i stand til både at præstere spareindskudet og at dække udgifter til privatforbrug af midler, der hidrører fra ikke-indkomstskattepligtige erhvervelser i årets løb, såsom gevinster ved formuerealiseringer, arv eller gave. Udtrykket „privatforbrug“ må i denne forbindelse forstås således, at f. eks. beløb, som den pågældende skatteyder anvender til gaver eller arveforskud, falder ind herunder.

Til § 2.

Opsparingen skal for at være præmieberettiget være præstere af den skattepligtige indkomst. Heraf følger umiddelbart, at den må kunne henføres til